

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Benelux Gerechtshof – BENELUX) – Montis Design BV/Goossens Meubelen BV

(Cauza C-169/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Proprietate industrială și comercială — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 93/98/CEE — Articolul 10 alineatul (2) — Durata protecției — Lipsa restabilirii protecției prin efectul Convenției de la Berna]

(2016/C 475/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Benelux Gerechtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Montis Design BV

Pârâtă: Goossens Meubelen BV

Dispozitivul

Articolul 10 alineatul (2) din Directiva 93/98/CEE a Consiliului din 29 octombrie 1993 privind armonizarea duratei de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe coroborat cu articolul 13 alineatul (1) din aceasta trebuie interpretat în sensul că duratele de protecție prevăzute de directiva menționată nu se aplică în cazul unor drepturi de autor care erau inițial protejate de o legislație națională, dar care s-au stins înainte de 1 iulie 1995.

Directiva 93/98 trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei legislații naționale care, inițial, a acordat unei opere, precum în litigiul principal, o protecție întemeiată pe drepturile de autor, dar care, ulterior, a stins definitiv aceste drepturi, înainte de 1 iulie 1995, ca urmare a faptului că nu s-a îndeplinit o cerință de formă.

⁽¹⁾ JO C 228, 13.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Xabier Ormaetxea Garai, Bernardo Lorenzo Almendros/ Administración del Estado

(Cauza C-424/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/21/CE — Articolul 3 — Imparțialitatea și independența autorităților naționale de reglementare — Reformă instituțională — Fuziunea autorității naționale de reglementare cu alte autorități de reglementare — Demiterea președintelui și a unui consilier al autorității naționale de reglementare care a fuzionat înaintea expirării mandatului lor — Motiv de demitere care nu este prevăzut de dreptul național)

(2016/C 475/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Xabier Ormaetxea Garai, Bernardo Lorenzo Almendros

Pârâtă: Administración del Estado

Dispozitivul

- 1) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie să fie interpretată în sensul că nu se opune, în principiu, unei legislații naționale care prevede fuzionarea unei autorități naționale de reglementare, în sensul Directivei 2002/21, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, cu alte autorități naționale de reglementare, precum cele din domeniul concurenței, din sectorul poștal și din sectorul energiei, pentru a înființa un organism de reglementare multisectorial care are, printre altele, atribuțiile încredințate autorităților naționale de reglementare, în sensul directivei menționate, astfel cum a fost modificată, dacă, în exercitarea atribuțiilor amintite, organismul respectiv îndeplinește condițiile de competență, de independență, de imparțialitate și de transparență prevăzute de aceasta, iar deciziile pe care ea le adoptă pot face obiectul unor căi de atac efective în fața unui organism independent de părțile implicate, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 3 alineatul (3a) din Directiva 2002/21, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, trebuie să fie interpretat în sensul că se opune ca, în urma unei simple reforme instituționale care constă în fuzionarea unei autorități naționale de reglementare responsabile cu reglementarea ex ante a pieței sau cu soluționarea diferendelor dintre întreprinderi cu alte autorități naționale de reglementare, pentru a înființa un organism de reglementare multisectorial care are, printre altele, atribuțiile încredințate autorităților naționale de reglementare, în sensul acestei directive, astfel cum a fost modificată, președintele și un consilier, membri ai organului colectiv care conduce autoritatea națională de reglementare care a fuzionat, să fie demși înainte de expirarea mandatelor lor, dacă nu sunt prevăzute norme care să garanteze că o asemenea demitere nu aduce atingere independenței și imparțialității acestora.

⁽¹⁾ JO C 363, 3.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Court of Appeal – Irlanda) – Evelyn Danqua/Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

(Cauza C-429/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Normă de procedură națională care prevede, pentru introducerea unei cereri de protecție subsidiară, un termen de 15 zile lucrătoare de la data notificării respingerii cererii de azil — Autonomie procedurală a statelor membre — Principiul echivalenței — Principiul efectivității — Buna desfășurare a procedurii de examinare a cererii de protecție subsidiară — Buna desfășurare a procedurii de returnare — Incompatibilitate)

(2016/C 475/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal